

24 maja 1928 r.

E02d 5/50

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 7486.

Wacław Paszkowski
(Warszawa, Polska).

Kl. ~~84c2~~

84c 5/50

Sposób wykonywania w ziemi długich pali.

Zgłoszono 4 listopada 1926 r.

Udzielono 30 kwietnia 1927 r.

Wykonywanie długich pali, których często wymagają warunki uwarstwień gruntu, napotyka na znaczne trudności.

W pewnej mierze zaradzają temu sposoby, polegające na rozdzieleniu wbijania długiego pala na kilka łatwiejszych czynności, a mianowicie na: a) wbiciu w ziemię metalowej rury; b) wbiciu przez dolny otwór rury pala na dodatkową głębokość; c) usunięciu górnej rury oraz zabetonowaniu pozostającego po niej otworu w ziemi. Sposoby te posiadają jednak tę wadę, że połączenie dolnego pala z górnym betonowym palem, nie jest sztywne i nie może być wzmocnione oraz skontrolowane, polega bowiem jedynie na kontakcie górnego pala z wierzchem pala dolnego.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest wykonywanie w ziemi długich pali zło-

żonych z dwóch części, które ze sobą połączone są tak silnie, że tworzą jedną zupełnie sztywną całość.

Sposób według niniejszego wynalazku polega na tem, że najpierw zapuszcza się w grunt metalową powłokę, a następnie przez jej zwężony dolny otwór wbija się w ziemię pal żelazny lub drewniany względnie żelazo-betonowy w ten sposób, że w powłoce pozostaje (na pewnej długości) górna część pala. Wzdłuż zatem górnej części dolnego pala, przenikającej w powłokę metalową, powstaje wolna przestrzeń mniej więcej cylindryczna, utworzona pomiędzy wspomnianą górną częścią pala a ścianką powłoki. W przestrzeni tej umieszcza się metalowe uzbrojenie, złożone z podłużnych i poprzecznych prętów, sięgających ponad główkę pala, a całe wnętrze

powłoki zapełnia się betonem, formując z niego równocześnie pal betonowy o dowolnej wysokości. W ten sposób górny pal łączy się bardzo silnie i zupełnie sztywno z palem dolnym zapomocą utworzonej w powłoce żelazo-betonowej tulei, obejmującej górną część pala dolnego, a której żelazne uzbrojenie sięga wgłąb pala górnego.

Przykład wykonania niniejszego wynalazku przedstawiony jest na załączonym rysunku.

Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny pala składanego, wykonanego według niniejszego wynalazku; fig. 2 przedstawia w większej skali szczegół połączenia górnego pala z dolnym, częściowo w przekroju podłużnym, częściowo w widoku; fig. 3 przedstawia rzut poziomy fig. 2.

Powłokę żelazną 1 (fig. 1, 2) o kształcie cylindrycznym lub stożkowym, posiadającą na dole pierścień zwężający 2 z otworem 3, mniejszym od wewnętrznego prześwitu powłoki wbija się w grunt na pożądaną głębokość przy pomocy odpowiedniego rdzenia. Po wyjęciu rdzenia wbija się następnie przez dolny otwór powłoki pal 4 o średnicy odpowiadającej otworowi 3 w ten sposób, aby jego główka na pewnej długości (np. 5) pozostała w powłoce. W wytworzonej w ten sposób wolnej przestrzeni, mniej więcej cylindrycznej (fig. 2) około główki pala umieszcza się uzbrojenie żelazne, składające się z prętów podłużnych 7 i z wiązań poprzecznych 8, przedłużone w górę poza główkę pala, poczem całe wnętrze

powłoki wraz z przestrzenią 6 zapełnia się betonem. W ten sposób przy pomocy powłoki 1 i pierścienia zwężającego 2 zostaje utworzona około główki pala dolnego żelbetonowa tuleja 6, obejmująca dolny pal na długości 5, związana uzbrojeniem, sięgającym wgłąb masy pala górnego i dająca wobec tego połączenie zupełnie sztywne. Górny pal betonowy można, oczywiście, po założeniu na wierzch powłoki 1 odpowiedniej formy, wykonać o dowolnej wysokości, co umożliwia w bardzo prosty sposób zapuszczanie długich pali na dnie rzek i na terenach zalanych wodą.

Z a s t r z e ż e n i e p a t e n t o w e .

Sposób wykonywania w ziemi długich pali, znamienny tem, że po zapuszczeniu w grunt metalowej powłoki (1), przez jej zwężony dolny otwór (3) wbija się w ziemię pal (4) tak, że w powłoce (1) pozostaje na pewnej długości górna część pala (4), przyczem w wolnej przestrzeni utworzonej pomiędzy górną częścią pala (4) a ścianką powłoki (1), umieszcza się uzbrojenie (7, 8), sięgające ponad główkę pala (4) i całe wnętrze powłoki (1) zapełnia się betonem, formując z niego równocześnie pal górny o dowolnej długości, który z palem dolnym (4) połączony jest sztywno.

W a c ł a w P a s z k o w s k i .

Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

